

VALOAKOHTI

“JULKAISU NYKYAJALLE JA TULEVALLE”

Kaikille, jotka vakavasti harrastavat salatiedettä, sanon ottakaa tietoa! Jolla on hänelle annetaan. Turha on odottaa. Ajan kohtu sulkeutuu eteenne ja myöhempinä vuosina pysytte uudesti syntymättöminä ja voimattomina. Siksi sanon niille, jotka i-soovat ja janoovat tietoa, ottakaa tilaisuudesta vaari

HELMIKUU—FEBRUARY 1920

Sisältö:

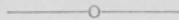
Toimittajalta	35
Terve, oi terve sä uusi vuosi	39
Musiikki	41
Rakkaus ja kuolema	43
Krotona Californiassa	47
Astrologisia luonnekuvauksia	55
Olijoiden salaisista puolista	58

Lahjatilaus VALOA KOHTI julkaisulle

Tässä kirjeessä lähetän \$. ja pyydän merkitsemään vuosikerran tilauksen, lähetettävä osoitteella:

Nimi

Osoite

Lähetäjän nimi

Osoite

Tilatkaa VALOA KOHTI lahjaksi tuttavillenne!

Tilauhinta: Amerikassa \$2.00. Suomeen ja Canadaan \$2.25.

VALOA KOHTI

Teosofinen Kuukausijulkaisu

Toimittaja Matti Simpanen.

No. 2

HELMIKUU

Vol. IV.

Toimittajalta.

Me suomalaiset, etupäässä Amerikan suomalaiset, olemme semmoisessa asemassa, että emme tiedä paljoakaan monista suurista aatevirtauksista joilla on tuhansia ja taas tuhansia tunnustajia ja kannattajia toisten ihmisten joukossa. Eipä silti ettei meilläkin tuhlattaisi, vieläpä suuriakin summia puhujien, sanomalehtien ja muiden tiedon levittämisvälineiden kustantamiseen, jotka tiedon välittäjinä ollen voisivat niistä mainita. Nykyisen muodin mukaan ilmestyy meilläkin täällä koko joukon sanomalehtiä ja julkaisuja, mutta niissä pohditaan paljon mieluummin jonninjoutavia seikkoja, täytetään niiden palstat joilakin seikkailuromaaneilla y. m., kuin että pidettäisiin silmällä tietopuolisen sivistyksen ja tiedon valon levenemistä.

Se johtunee ulkonaisesti katsoen siitä, että kaikki se oppineempi väki joka Suomen erämaasta on tänne Lännen maille syystä tai toisesta joutunut ei välitä vähääkään ottaa osaa niin sanottuun sivistystyöhön. Se onkin yksinkertainen seikka, sillä heistä niinkuin meistäkin, jotka emme ole opin ahjojen ääressä lämmitelleet ja niistä itseemme imeneet, tuntunee varsinaisen sivistystyön tekeminen, jota pitäisi ylitöikseen useinkin tehdä, joutavalta; paljon mieluummin uskotellaan kukin itselleen semmoista, että täällä pitää ainoastaan koota rahaa eikä välittää mistään muusta. Tämä tietysti johuu siitä sisäisestä seikasta ettei kohtalo, eli karma, salli semmoisten henkien syntymistä tai tulemistä tänne, jotka tuntisivat siihen halua. Kenties onkin niin, että kansallishaltia ei ole vielä pystynyt kehittämään kylliksi semmoisia henkiä, joissa korkeampi henkinen näkemys kannustaisi työhön kansan hyväksi. Kenties niitä kaikkia tarvitaan toistaiseksi sen suomalaisuuden keskuksen kuntoon jär-

jestämiseksi jota synnyinmaaksemme sanotaan. Mutta koko sivistys etenee nousevassa kierroksessa kautta kaikkien niiden maiden ja kansojen jotka aarialaiseen sivistysvirtaan kuuluvat. Siksi pä toivokaamme, ettei meitä täällä olevia korkeamman johdon taholta myöskään unhotettaisi.

* * *

Teosofia on yksi semmoinen aatesuunta, josta ei Amerikan suomalaiset paljoa tiedä. Sen minkä tietävät, sen tietävät Suomessa ilmestyvän kuukausijulkaisun kautta. "Tietäjä"-nimisenä on se löytänyt tiensä monen Amerikan suomalaisenkin kotiin. Kuitenkin, vaikka täällä on teosofinen liike miltei voimakkaampi kuin missään muualla, ei suomalaisia loosheja ole muita kuin kaksi, nimittäin Clevelandissa ja New Yorkissa. Teosofisen liikkeen voimakkuudesta täällä voimme tässä tilaisuudessa mainita että viime vuonna pidettyyn edustajakokoukseen Chicagossa otti osaa toista tuhatta edustajaa.

Teosofinen liike ei ole varsin vanha liike vielä. Se perustettiin vuonna 1875 New Yorkissa marraskuun 17 päivä, ja otti sen perustamiseen osaa 17 henkilöä. Tällä 45 vuoden olemassaolo ajallaan on se kyennyt kokoamaan tuhansia ja taas tuhansia jäseniä kautta koko maailman. Lukemattomat ovat yhä edelleen ne, jotka sen tulevat tulevaisuudessa omistamaan, sillä yhä tuskaisempana alkaa jokaisen mielessä elää se, ettei pelkkä järjetön usko ole tässä eikä tulevaisuudessa miksiäkään hyödyksi. Kun tällainen kaipuu herää ihmisessä, niin silloin hän hyvin helposti löytää niitä yhdistyksiä ja niitä julkaisuja joissa hänen mieltensä kaipuuta tyydytetään.

* * *

Että pelkkä uskominen ei tyydytä enään kristityitäkään, siitä on meillä esimerkkinä sekin, että on viime vuosisadan lopulla syntynyt Christian Science liike. Sen liikkeen ensimmäinen kirkko sijaitsee Bostonissa ja sen on perustanut rva Mary Baker Eddy. Sen kannattajia on noin satatuhatta ja nykyisin on jo kirkkoja ympäri Yhdysvaltojen. Christian Science (Kristillinen tiede) eroaa pääasiassa siinä suoranaisestä kristinuskosta, että se julistaa: "Jos kaikki ihmiset, jotka uskovat jumalaan, ymmärtäisivät myös sen, niin siitä olisi heille itselleen suoranaista hyötyäkin, vaan kuolleesta uskosta ei ole mitään hyötyä* ja kä-

sikirjassaan sanoo Kristillinen tiede: "jos Jumalaa ymmärrettäisiin sen sijaan että Häneen uskotaan, olisi tuosta palkintona jokaiselle semmoiselle ruumiillinen terveys."

* * *

Kuka tietää paljoakaan mitä on Spiritismi? Kyllähän sen nimen on moni ehkä sentään kuullut jonkunlaisen ivan yhteydessä ja siitä tietää että se on jotakin noitumista, henkien maanamista, joka raamatussa kielletään. Tietääkö kuinka moni että se on tiedettä neljännessä dimensionissa, että niillä on Yhdysvalloissa 1,500 kokoushuonetta ja että heidän jäsenlukunsa nousee 200,000.

Spiritismikään nykyisessä muodossaan ei ole mikään vanha liike. Se perustui vuoden 1848 aikoina, jolloin siihen ruvettiin kiinnittämään huomiota niinkutsutujen tietopuolisesti sivistyneiden puolelta. Samana vuonna, ja siitä sen perustumisvuosi oikeastaan lasketaan, alkoi kaksi sisarusta, "Flox sisarukset" julkisen mediumiuransa. Monta katkeraa riitaa on sen tieteellisyyttä vastaan käyty, on koetettu selittää sen ilmiöt pelkkiksi petkutuksiksi ja mediumit narreiksi. Kuitenkin on sen tunnustajiin liittynyt huomattaita miehiä, huomattaita tieteellisesti, joten heidän väitteitään ei ole voitu suorastaan kieltää. Suuria kirjoja joiden tieteellistä arvoa ei voida kieltää ovat nämä samaiset tieteilijät kirjoittaneet. Semmoiset nimet kuin Aksakoff, W. Crookes, Oliver Lodge ovat tunnetut tieteellisessä maailmassa yhtä hyvin kuin spiritistisessäkin.

Spiritismi on pääasiassa tiedettä neljännessä dimensionissa, se tahtoo sanoa, ja todistaa sen, että tietoista elämää on muualakin kuin pidouden, paksuuden ja leveyden mukaan mitattavassa eli kolmen dimensionin maailmassa. Että elämä, joka lakkaa olemasta kolmen dimensionin maailmassa, tai kuolee pois siitä, se jatkuu neljännessä dimensionissa eli fyysisen kuoleman jälkeen. Että spiritistisen liikkeen tieteellisyys ja varmuus ei ole mitään tuulesta temmattua eikä otaksuttua, siitä mainittakoon seuraava esimerkki: Eräitä kummitusjuttuja, jotka ilmenevät Englannissa viime vuosisadan loppupuoliskolla, pyydettiin tutkimaan sikäläistä tieteellistä seuraa, joka julisti lyhyesti, että nuo niin sanotut kummitusjutut eivät ole, eivätkä koskaan ole olleetkaan muuta kuin vilkkaan mielikuvituksen tuotteita. Kun kuitenkin tuo julistus ei voinut lakkauttaa näitä omitui-

sia ilmiöitä niin päättivät asianomaiset pyytää vastaperustetun Psykkisen seuran apua. Seura ottikin asian huomioon ja tutki 30,000 eri tapausta joissa kummituksia sanottiin nähdyn. Tämä todisti monta seikkaa, muiden muassa sen, että haamut eli kummitukset ilmestyivät enimmäkseen silloin kun joku kuolee paikkakunnalla. Kuoleman jälkeen ensimmäisinä vuorokausina ovat kummitukset tavallisempia.

* * *

New Thought (Uusi Ajatus) liike on myöskin laajalle levinnyt aate. Se perustuu pääasiallisesti siihen uskoon, että ajatus on kaiken olevaisen alku, ja että ajatuselämä onkin oikeastaan ainoa oikea elämä mitä ihminen elää, että ajatus on ihmisellä kuten prisma (kolmikulmainen lasi joka jakaa valon eri väreihin, tai toisin sanoen tekee valon eri väreit huomatuiksi) jonka kautta kaikkeuden Jumala ilmentää itseään. Ilman ajatusta olisi ihminen tietämätön luomiston ja elämän ihanuuksista, kykenemätön kehittämään itseään millään tavalla, sanalla sanoen, koko ihmisen olemassaolo olisi tietoisesti mahdoton ilman ajatusta ja ajatuksen, ajattelemisen kykyä. Ajattellen, siis olen olemassa, on lyhyesti sanottuna se perustus jolle New Thought aatesuunta perustuu.

* * *

Kuinka paljon me lopulta tiedämme salatieteestä, johon kaikki yllämainitut aatteet ovat ikäänkuin portin avaamista. Salatiede, joka selittää, että elämä, kaikkeuden elämä ilmenee erikoisissa tasoissa, joilla kaikilla on omanlaista itsetietoisuutta elämää. Että kaikki eri elämäntasot omaavat oman erityisen aineensa, jotka erilaisessa värähtelynopeudessa toimien synnyttävät juuri tuon erikoisen elämän laatunsa. Tiede joka tunnustaa ainoastaan yhden perustekijän, tajuisuuden eli tajunnan, jonka ijankaikkiset ominaisuudet ovat Tahto, Viisaus ja Rakkaus. Ja joka näiden perusominaisuuksiensa avulla luo, eli saattaa tietoiseksi kaiken olemassa olevan. Se on salaista siitä syystä, että jokaiselle oliolle sen tieteellinen eli käsitettävä, eli johdonmukainen toiminta, tai paremmin sanoen toiminnan alkusyy on subjektiivista, itsekohtaista ja tulokset ainoastaan ulko-kohtaisia eli objektiivisia. Tälle tieteelle ei ole ainoastaan fyysiset ainemöhkäleet tutkimuksen alaisia, eikä edes niinkään

hienot muodostelmat kuin ajatusmuodot, vaan sen tutkimus-
piiriin kuuluu löytää esille minkälainen tahdo, viisaus ja rak-
kaus on noiden ilmiöiden takana. Saada selville minkälainen on
se tajunta, joka on nuo ulkokohtaiset oliot muodostanut. Sen
tutkimusalaan kuuluu se siitä syystä, ettei se tunnusta muita
todellisesti olevia kuin nuo henkiset, muotoa vailla olevat prin-
sipit eli perustekijät. Niiden kautta ovat kaikki näkyväiset,
muotoa kantavat oliot muodut ja niiden kautta ne kaikki hävite-
tään, joten siis ne salaiset, henkiset, jumallalliset, ovat aina-
isesti kuolemattomia, häviämättömiä.

Terve, oi terve sä uusi vuosi.

Terve, oi terve sä uusi vuosi,
Terve nouseva päivän koi!
Astuen aamusta hämärässä
Tervehdyslaulumme sulle soi!

Meitä sun sylisi kantaa, kätkee,
Sitä me emme tehdä voi
Mutta me toivomme, että hyvää
Antisi, lahjasi meille toi.

Tiedämme, että tuot työtä, tointa,
Työtä, mi meitä hyödyttää.
Työssä me löydämme viihdytyksen,
Meitä ei kiireet saa pyörryttää!

Vaan vakavina me työtä teemme
"Työ on meille vain nautinto,
Jos meillä onkin kiirettä, vaivaa,
Niin mielen rauha on palkinto.

Tuotko sä suruja, uusi vuosi,
 Tuotko murhetta synkeää,
 Tuonetko lisää vain pettymystä,
 Tai tuonet toivoa lempeää?

Soisitko herttaisen päivän säteen
 Sydämeheni löytää tien?
 Sunnet sen ehkä, suonet sen silloin,
 Uskollisna jos kulkenut tien.

Vähä mä tein ja vähä mä taisin, —
 Toiset tekivät enemmän:
 Mutta jos muakin lämmittäisit,
 Saisin sydämen keveämmän!

Saisin laulamaan riemun ja tuskan,
 Sen mitä tiellä tunsin, näin,
 Laulaisin matkailaan väsyneille:
 Kulje, oi kulje sä eteenpäin!

Sillä, jo pian sä tielle joudut,
 Tielle mi onneen johdattaa.
 Jos vaan jaksat hetkisen, kaksi,
 Uskoa, tarmoa kasvattaa.

Niinpä voi alkanut uusi vuosi,
 Viittoa sulle uuden tien,
 Tien täynnä uutta työtä ja tointa,
 Tien, mikä oivimpaan onneen vie!

Fred.

Musiikki.

(James I. Wedgewood.)

Suom. —i —o.

Näyttää siltä, että näkö olisi kehittynein meidän aisteistamme ja että me luottaisimme siihen eniten kanssakäymisessämme ulkonaisen maailman kanssa. Tämä yhteen aistiin luottaminen pyrkii pitämään toiset vähemmän tärkeinä kehityksessä. Mutta ihmiset, jotka tulevat sokeiksi sitävastoin kehittävä tunto- ja joskus kuuloaistiansa tavattoman tarkasti. Jotkut heistä todennäköisesti tuntevat auran kehällä sensijaan, että tuntuivat kiinteällä ruumiilla, nimittäin ne, jotka ovat kehittäneet hienompia henkisiä voimiaan. Johdonmukaisesti ei ole järjetöntä otaksua, että esim. musiikin arvo on vähentynyt samalla, kun näköaisti on kehitetty. Minä olin v. 1903 eräässä suuressa musiikkijuhlissa Heidelbergissä, jossa kuuliakunta oli ohjelman aikana pimeässä. Laulun aikana oli esittäjä korokkeen päällä katsojain näkyvissä; hän oli valaistu kalkkivalolla, mutta itse orkesteri oli alhaalla, joten sitä ei näkynyt ja minä muistin hyvin sen voimakkaan vaikutuksen, minkä nuo näkymättömästä lähteestä meitä kohti tulevat musiikkiaallot synnyttivät. Olen usein myöskin istunut suuressa englantilaisessa katedraalissa illan hämärässä ja kuunnellut urkujen soittoa, kun sen ääniaallot vierivät alas kirkon keskukseen. Olen siitä saakka ajatellut, miten paljo suurempi vaikutus olisi-kaan meidän konserteillamme, jos kuulijat olisivat vapautuneet näkemisen häiritsevästä vaikutuksesta. Ei kukaan varmastikaan voi olettaa, että rumpujen, kontrabassojen tai kornetin räikeät äänet lisäävät ohjelman esteettistä puolta.

Musiikkia on aina pidetty korkeimpana taiteista. Missä site on taiteen salaisuus? Varmasti kyvyssä nähdä sitä hengensilmällä. Wordsword supistaa koko elämän taiteen muuttamaan yksinkertaiseen sanaan:

“Esikko virran rannalla, saattaa jollekin olla ainoastaan yksinkertainen esikko eikä mitään muuta.”

“Minulle saattaa mitättömin kukka tuoda ajatuksia, jotka usein ovat liian syviä kyynelille.”

Sivuuttaen vastakohtat joutavina, hän osoittaa oivallisella asiaintuntemuksella, mikä on se, joka erottaa valokuvan maalauksesta. Todellinen taiteilija ei ainoastaan esitä luontoa koneellisesti, kuten valokuvaaja tekee: hän saattaa taiteensa välityksellä, jolla hän tuo esiin esineiden sielun, katsojan tuntemaan Jumalan hengityksen kuvassa. Maalaja löytää mallinsa valmiina, hänen tarvitsee vain kutsua alas henki avaamaan hänen laajemman näkönsä, joka saattaa hänet näkemään sen elävänä edessään. Säveltäjän sitävastoin täytyy kohota korkeimpiin maailmoihin saadakseen mallin taiteelleen. On totta, että hänellä on äänioktaavinsa täällä alhaalla, samoin kuin maalajalla on värioktaavinsa mutta lintujen laulu ei anna hänelle sopivaa perussäveltä sävellykselleen, yhtävähän kuin purojen lirinä, tai tuulen humina puissa — ne ovat todella kykenemättömiä antamaan äänelle sanavarastoa, paitsi missä ne kykenevät herättämään pohjan määrätylle rytmille. Musiikki on kokonaisuudessaan enempi abstraktista kuin maalaus ja on sentähden myös enempi luovaa taidetta siinä merkityksessä, että aiheet, joita siihen käytetään ovat korkeammalla, kuin maalauksen. Missä kielen ilmentämiskyky loppuu, siellä musiikki antaa meille ilmentämisen korkeimmat mahdollisuudet. Eikö siis Pythagoras hyvällä syyllä käyttänyt hyödykseen musiikkia opettaessaan oppilaitaan. Musiikki yhdistää aivankuin abstraktisilla aatteilla ja kykenee kuvailemaan korkeimmat mielenliikutukset ja vaikuttaa taikavoimalla ihmisen korkeampaan luontoon. Ymmärryksellä käytettynä voi se edistää syyruumiin toimintaa ja lisätä sen voimaa ja ilmenemistä.

On huomattava, että musiikkialalla on enemmän lapsineuroja, kuin minkään muun taiteen alalla. Lukuunottamatta teosofista, selitystä, ovat syyt tähän tuntemattomat. Mr. Sinnett'in teoria näyttää selittävän parhaiden asian. Lyhyesti sanottuna, musiikki, ollen enempi abstraktista, kuin muut taiteet, voidaan kohottaa devakhanisen elämän korkeimmille tasoille, olleen siten lähempänä Egon eli itsen muistia ja käsitystä, josta seuraa sen ilmeneminen jo lapsi-ijässä.

Henkilö, joka kykenee kuulemaan tämän korkeamman maailman musiikkia, tietää, että fyysisen maailman ulottuvuudessa on musiikki vielä tuskin syntynyt ja syy on yksinomaan meidän kykenemättömydessämme ilmentää korkeam-

pien tasojen musiikkia tämän maailman aineen rajoissa. Siellä on hienommat ääniasteikot, kuin mitä me voimme käyttää. Siellä on myöskin paradokseja, käsittämättömiä fyysilliseltä näkökannalta — ihmeellisiä äänen sointuja, jotka saattavat sinänsä olla kokonaisia symfonioita, sellaisia kuin ovat ihmisen olemassaolon ilmennys ja jotka kuitenkin toiselta näkökannalta ovat ainoastaan yksinäisiä sointuja.

Kuitenkin, samalla kuin on mahdoton synnyttää tätä korkeampaa musiikkia, voidaan sitä jossakin määrässä käyttää fyysillisen maailman rajoissa. Wagnerin musiikissa voidaan erinomaisen hyvin erottaa äänten yhtymät, jotka ovat luonnon mukaisia ja oikeita mantroja. Sävellyksessään "Ring" hän koskettelee elämän alkuperäisyyttä. "Pitkäperjantain" sävellyksessä Parsifiliassa on laulu luonnon eloon herättämisestä, joka muistuttaa meille riemua, joka valtaa puut, kukat ja ruohon määrättynä aikana vuodessa, jolloin koko luonto on kukassaan; "Liebestod'essa", Tristan ja Isoldessa Wagner kuljettaa meitä inhimillisestä dualisuudesta kosmiliseen Isä-Äiti periaatteeseen, ikuiseen yhtymään, jonka kautta maailman elämää ylläpidetään.

Kuten H. P. Blavatsky sanoi, kaikki luonnon voimat ovat eläviä älyolentoja; se on näiden olentojen lakkaamaton toisiinsa kutoutuminen ja suhtautuminen, josta meidän musiikkimme olemus on muodostettu.

Rakkaus ja kuolema.

(Ethel M. White).

Suom. — i. — o.

Sinun rakastettu poikasi, aviopuolisosi, silmiesi valo, hän, jonka ympärille koko elämäsi ja kotisi ilo rajoittuu, voidaan yht'äkkiä temmata sinulta pois. Hyvästi — hän on jättänyt sinut ja sinusta tuntuu, että kaikki on mennyttä; koko elämäsi valo on hävinnyt. Sinusta tuntuu, että elämä on tarkoituksetonta, kunnes sinä voit jättää maan ja ratkaista kuoleman arvoituksen.

Kuinka monet sadat äidit ja vaimot ajattelevat näin tänä päivänä, tänä tieteen ja valistuksen aikakautena. Kun me tulemme elämän tärkeimmän kysymyksen eteen kaiken kerskaillun tietomme kanssa, ei meille voi yksikään vastata.

Tiedemiehet eivät voi vastata kysymykseemme. Ei heidän tutkimusalansa ulotu näkyväisen maailman tuolle puolen. Uskonto ei kykene antamaan siihen minkäänlaista tyydyttävää vastausta. Se vakuuttaa meille, että voimme luottaa Kaikki-Viisaan kaitselmukseen ja vakuuttaa elämän jatkuvan kuoleman jälkeen; mutta tämän kauemmaksi ei se voi meitä auttaa. Eikö sitte löydy mitään mahdollisuutta ratkaista kuoleman salaisuutta? Olemmeko me tyytyväisiä pysymään täydellisesti tiedotomina siitä, minne meidän rakkaimpamme ovat menneet, mitä he tekevät, kuinka he voivat ja mitä he ajattelevat?

Meillä on tänä päivänä olemassa säännöllisesti kasvava joukko ajattelevia ja tasapuoleisesti harkitsevia ihmisiä, jotka uskovat, että kuolema ei ole sellainen muuri, joka katkaisisi kaiken yhteyden niiden välillä, jotka rakastavat toisiaan, tai eroittaisi heidät kaikesta, mihin he olivat kiintyneet täällä, vaan se on ainoastaan ulkonaisen aseman muuttuminen, joka jättää itse ihmisen melkein samallaiseksi, kuin hän oli ennen, samaksi luonteeltaan ja harrastuksiltaan, vaikka hänellä onkin parempi tilaisuus luonteensa sisäisemmän puolen kehittämiseen uudessa ympäristössään, joka usein jää sivuun maaelämän harrastuksilta. Tullen kosketukseen laajemman käsityskyvyn ja korkeamman tiedon kanssa, hänen luonteensa henkinen puoli tulee voimakkaammaksi ja tarkemmaksi.

Tarkastakaamme lähemmin tätä mielipidettä ja katso-
kaamme onko siinä mitään järjellistä pohjaa ja voiko sitä mil-
lään todistaa.

Kun uskonto, jonka me ennen olemme hyväksyneet, ei enään tyydytä meitä, onko silloin olemassa mitään muuta jotta tai opetusta, johon me voimme turvata elämän kysymyksissämme? Minä väitän, että on olemassa yksi — vetoaminen omaan itseemme, nimittäin, meidän sisäisimpiin ajatuksiimme ja itse-tajuntaamme. Jokaisella meistä on yksi asia varma: "Minä olen Minä"; "Minä olen olemassa"; ja me tunnemme, että minkälaisien vaikeuksien läpi hyvänsä meidän pitää kulkea, tämä varma tieto itsestä pysyy.

Kuinka kauan tämä itsetajunta on ollut olemassa? Kaksi-

kymmentä vuotta, voit sinä vastata -- kolme -- tai viisikymmentä -- asianhaarojen mukaan -- mutta onko se koskaan saattanut sinua miettimään missä sinä olit ennen fyysillisen ruumiin syntymistä? Ei todellakaan voi ajatella, että sinä "alloit olemaan" fyysillisen ruumiin syntyessä. Ja jollei, niin sinun on täytynyt olla olemassa ennen sitä jossakin, jonkinlaisessa olo-tilassa.

Sinä muistat ehkä kohtauksen Maeterlinck'in "Sinisestä linnusta", jossa lapset toisessa maailmassa odottavat syntymäänsä maan päälle ja miten vastahakoisesti he antautuvat fyysillisen ruumiin vankilaan jälleen. Oletko sinä koskaan tutkinut omaa itsetajuntaasi ja ihmeteltyt, mistä tulee tuo luonnollinen varmuus, joka sinussa on-- persoonallisuudesta ja temperamentista? jokaisella meillä on oma määrätty luonteemme, määrätty oikean ja väärän tunto, "omatunto", joka kehottaa tekemään joitakin tekoja ja kieltää meitä tekemästä toisia. Mistä tulee tällainen ajatus ja vakuutus? Perinnöllisyys ei tee sitä enempää kuin ympäristökään, sillä me näemme usein ihmisiä, joiden ajatukset ja tunteet ovat aivan erillaiset, kuin toisten perheen jäsenten tai ympäristön.

Eikö ole järjen mukaista ajatella, että meidän henkinen suhtautumisemme elämään on tulos entisistä kokemuksista täällä ja toisissa maailmoissa, joissa me olemme oppineet määrättyt läkysyt ja luoneet itsellemme esikuvan, joka meitä johtaa? Yleinen käsitys on se, että me olimme kaikki uusia vastaluotuja sieluja, kun meidän ruumiimme syntyi ja kuitenkin useat, jotka uskovat tämän, uskovat myöskin, että me elämme kuolemattomina henkinä ruumiin kuoleman jälkeen. Kun tätä elämänkatsomusta analysoi, huomaa heti, ettei siinä ole minkäänlaista johdonmukaisuutta, sillä kuolemattomuuden tämän elämän lopussa, täytyy edellyttää myöskin kuolemattomuutta sen alussa. Jos me emme koskaan kuole me olemme myöskin aina olleet olemassa. Indialainen pyhä kirja sanookin siitä:

"Henki ei ole syntynyt,
eikä se lakkaa olemasta.
Ei ole aikaa, jolloin sitä ei ollut
Alku ja loppu on vain unta.

Syntymättöm, kuolematon ja muuttumaton
 on henki oleva ijäti.
 Kuolema ei voi siihen koskea,
 Ainoastaan sen asuntoon”.

Meidän nykyinen elämämme näyttää päivältä pitkässä elämässä, jonka läpi me jokainen vaellamme päämääränämme taylorin onni. Tällä matkalla joudumme erilaisiin suhteisiin, sillä meillä on mukana tovereita ja ystäviä, jotka kulkevat kanssamme samaa matkaa ja me tiedämme, että jos tänä elämämme päivänä toiset etenevät nopeammin kuin toiset, tarkoittaa se ainoastaan, että molemmille, sekä heille, että meille tämä kokemus on välttämätöntä. Meille se saattoi opettaa, ettei mikään voi hävittää elämää tai rakkautta, sillä ne molemmat ovat jumalan olemusta. Joku, joka on rakastanut meitä, rakastaa yhtä paljon silloin, vaikka hän onkin heittänyt ajaksi pois lihallisen ruumiinsa. Mitä voimakkaampi meidän rakkautemme, on sitä lujempi on side, joka sitoo meidät häneen, antaen meille rakkautemme syvyyden mukaan voimaa auttaa, palvelia ja siunata häntä.

Kuollessaan tuntee hän ääretöntä iloa päästessään vapaaksi fyysillisen ruumiin rajoituksista. Hän on olemukseltaan sama, ainoastaan että hänellä on suurempi kyky toimia ja iloita. On totta, että jotkut seikat, kuten esim. maaelämän pikkuasiat ovat sivuutetut, olemassaolon taistelu, ruuan ja vaatteiden tarve, kaikki nämä ovat kadonneet fyysillisen ruumiin mukana; mutta hänen edelliset harrastuksensa, toiveensa ja pyrkimyksensä, hänen ihanteensa ja rakkautensa ystäviinsä — kaikki nämä ovat yhtä voimakkaita kuin ennenkin ja voimme olla varmat, että häntä opetetaan käyttämään näitä uusia mahdollisuuksia oman kehityksensä ja jumalan suunnitelman hyväksi.

Tämä näkökanta kuoleman jälkeisestä elämästä ei ole ainoastaan mielikuvituksen luomaa, mutta sen ovat todenneet ne, jotka ovat päteviä puhumaan näistä asioista.

Krotona Californiassa.

Joskin kohta Valoa Kohti lukijat voivat tietää Krotonasta niin paljo kuin tämän kirjoittaja, ehkä enempiäkin, niin kuitenkin useimmat eivät tiedä siitä paljoa, siksi kerron siitä jotakin.

Ennen Californiaan saapumistani olin lukenut jotakin Krotonasta samoin kuullut ja lukenut jotain teosofiasta. Ollessani kiintynyt erittäinkin viimeksimainittuun, en voinut olla ajattelemta Krotonaa muuten kuin pyhällä kunnioituksella. Se kuvasti ajatuksissani ja sydämessäni kuin salomaan mökkiläispojalle pitäjänsä suuri kirkko, tai, kuten Muhamedin uskoiselle Mecca.

Californian luonnon kauneudesta olisi myöskin kuullut kerrottavan ja sen herttaisesta ilmalasta. Ja taitvaltaessani Amerikan mannerta, siirtyen valtiosta toiseen, jouduin vihdoin Californiaan. Saavuin palmujen, sypressien, appelsiinien, viinimarjain ja rusinoiden kotimaahan. Saavuin marraskuulla, jolloin lumi jo peitti keskivaltiot,, Idahan, Utahin ja osittain Nevadankin. Ja pureva pakkanen antoi lisäksi tuntea, että ollaan ja eletään talvessa.

Seisahduin Sacramentoon, pohjois-Californiassa. Siellä oli kesä. Yöt tosin viileät, mutta lehti puissa, ruoho maassa ja lunta ei missään. Palmut ne minut lumosivat! Oikeastaan koko Californian luonto kasvullisuuksineen minut lumosi. Kävelin palmujen reunustamia katuja, kävelin puistoissa, ihailin ja nautin. Koetinpa silmäni avata suuremmaksi näkemään kaikkea mitä ympärilläni oli. Sydämessäni kyllä oli tilaa ottamaan vastaan kaiken sen ihanuuden mitä silmäni sinne kuvastivat.

Siirryin sitte meren rannalle, San Franciscoon. Katselin Oaklandia ja Berkeleyä. B:n kuulussa yliopistossa olin kuulemassa yhtä luentoa. Jos rupeaisin kuvailemaan mitä pidin noista sisärkaupungeista ja mitä kaikkea siellä näin, niin tulisi tästä jonkinlainen matkakertomus, eikä sitä, mitä aijoin kirjoittaa. Mielessäni on näet kertoa jotakin Krotonasta. Sanon vain sen, että San Francisco, kultaportin kaupunki, Tyynenmeren morsian, miellytti minua suuresti.

Oltuani siellä jonkun aikaa, matkustin laivalla Los Ange-

lesiin. Meritien pidin kauniimpana ja runollisempana kuin rautatien; ja siinä en pettynytäkään. Etukäteen oli minulle sanottu, että varmaan tulisin pitämään enempi Los Angelesista kuin San Franciscosta. Niin, kuinkahan lienee — viehättäväisyydensä ovat molemmilla. Kummallakin on oma kauneusleimansa. San Franciscossa on enempi vilinää, enempi merta ja aaltoilemista. Vähempi täällä, siksi ehkä sain rauhallisemman tunteen saapuessani Los Angelesiin. I. A. on 20 mailia ylempänä rannasta. Mutta kaupunki kasvaa niin nopeasti, että erittäin pitkiä aikoja ei ota, ennenkuin se on rantoja myöten tiheästi asuttu. ja pikkukaupungit meren rannalla kylpylaitoksineen, Long Beach, Santa Monica, Venice, Santa Barbara y. m. ovat nyt jo vilkkaan auto- ja raitiotieliikenteen takia kuten kaupunkiimme kuuluvina. Samaten suuri merisatama San Pedro.

Krotona sijaitsee Hollywood nimisessä kaupungin osassa Los Angelesissa. Se on koti Krotona Institute of Theosophille. Sen omistaa yhtiö joka perustettiin 1912 tietopuolisten ja käytännöllisten elämän perinnettien opettamiseksi teosofisella pontajalla. Nimi on otettu saman nimisestä siirtomaasta Italiassa, jossa suurella filosofilla Pythagoralla kerran oli koulu: Tieteessä, taiteessa ja filosofiassa. Mitä hänen Krotonansa oli menneisyydessä — keskus henkisen valon syyttämiseksi — siksi kuvittelee uusi Krotona tulevansa meidän ijällämme.

Krotona on maailmanlaajuisen Teosofisen Seuran Amerikalaisen piirin päämaja. Kuten kaikki tiedämme on Mrs. Annie Besantin pääkortteeri Adyarissa, Madrasissa, Indiassa. Hän on Teosofisen seuran ylipresidentti. Amerikan piirin presidenttinä on Mr. H. P. Warrington. Noin neljäs osa koko maailman teosofian jäsenmäärästä on Amerikassa.

Krotona lepää Santa Manica vuoriston läntisellä rinteellä, ollen siitä näköala yli herttaisen Hollywoodin ja Los Angelesin, kuin myöskin 12 mailia leveän merenrantalaaksion yli. Raitiovaunut ajavat jotakuinkin lähelle Krotonaa ja Tyynenmeren pääkaupungin Los Angelesin sydämeen voi matkata 30 minuutissa.

Vaikka siis Krotona onkin niin lähellä suurkaupunkia, niin kuitenkin se, sijaiden vuoristoketjun laidassa ja verrattain korkealla, on tyyni ja rauhaista asuinsija.

Krotona alueen korkein kohta on 1020 jalkaa meren pinnan

yläpuolella ja alin maa-alue käsittää noin 39 eekkeriä joka lähes kaikki on viettävää, lukuunottamatta pientä osaa hedelmäpuutarhasta. Se on tasaisempaa ja täynnä appelsiinipuita, runsaine ja koreine sekä vanhoine appelsiineineen. — Hedelmiä näkee Krotonan puutarhassa ympäri vuoden. Appelsiinipuuta on kumma puu. Siinä on keltaisia, kohta poimittavia hedelmiä ja toiset oksat kukkivat. Osa hedelmistä voi olla silloin vielä vehreinä. Heittääpä silmäyksen milloin hyvänsä Krotonan puutarhaan, siellä on aina hedelmiä! Piikunapuita kasvaa myös Krotonan puutarhassa ja rinteillä.

Villistä luonnontilasta on Krotonan alue viime vuosina saatettu niin kauniiksi, että se viehättää todella vierailijoita. Puut ylempänä rinteellä, jossa on kiviperäinen pohja, vaativat runsasta kastelamista voidakseen elää ja kasvaa. Puutarha-alue on kuitenkin siksi laaja ja nykyinen työvoima siksi pieni että paljo parannuksia ja lisätyötä tarvitaan, ennenkuin siitä saadaan se, mitä ymmärretään: hyvin hoidettu puutarha. Mutta se voi siksi tulla vastaisuudessa.

Maisemapuutarhaksi voi kutsua Krotonan puutarhaa, luonto on antanut siksi edullisen aseman viehättävine rinteineen Ajotiet ja jalkapolut Krotonan mäellä tekevät, milloin ylös kiiveten, milloin alas pudoten, mitä sievempiä kaarteita.

Autoilla voidaan ajaa korkeimmillekin kohdille.

Viettävyytensä vuoksi useammalle ilmansuunnalle, ei luonnollisesti voida ottaa yhtä kuvaa koko alueesta. Jos voisi käydä laatuun, tahtoisin mukaan liittää joitakin kuvia Krotonan piiristä. Mutta, lukijani, voit kuitenkin mielikuvituksissasi luoda itsellesi kuvan Krotonasta. Alhaalla puutarhan puolella tuoksu vastaasi appelsiininkukkien tuoksu, näet akassoiden, tuhansien ruusujen, germaaniumin, sekä muiden kukkien kauniit kukkivat kukat, sinut ympäröi Californian päivänpaiste, kuulet lukemattomien lintujen laulut ja tunnet vaistomaisesti luonnonomaisen rauhallisuuden ilmapiirissä. Nuo kaikki kun loihdit sielusi silmien eteen, niin voit jossain näissä lähestyvä ihastuttavaa todellisuutta.

Tultaessa ylös Vista Del Mar katua, tulee ensin vastaasi kaunis Knudsenin koti, joka sijaitsee kadun päässä. Talon vasemmalla puolen olevista komeista rappusista voi kohota suoraan vuorelle. Rappuset muistuttavat jonkun ritarilinnan rap-

pusia. Talon oikeata päätyä kiertää auto- ja ajotie, joka samalla on käymätie, ja sitä kulkien tullaan Krotonan kartanon (Krotona Court). Tuo kartano on espanjalaista arkkitektuuria, kuten äsken sivuuttamamme Knudsenin talokin. Se on kivistä nelionmuotoon rakennettu, ollen pihan keskellä ulpukka ja kalalammikko ja sen ympärillä sisäseinillä lakkakaton peittämät käytävät. Palmuja, köynöskasveja ja kukkia kasvaa lammikon laiteilla, lakkakäytävän vierellä.

Sisällä Krotonan kartanossa olet todella ympäröity suloisen leppoisalla ilmapiirillä. Siellä on hyvä viipyä ja pistäytyä kirjastoon ja sitte ruoka-aikoina mennä nauttimaan virvokkeita ja ravintoa alakerran kahvilaan.

Krotonan opiston konttorit, Idän tähden paikalliskonttori ja useita yksityishuoneita on myös tässä rakennuksessa, y. m. Presidentti Warrington asuu sen yläkerrassa kotona ollessaan. Ja Krotonan suuri kirjasto on siinä, käsittäen kaksi huonetta ja tilavat verannat. — Edempänä kertomuksessani kerron lisää kirjastosta. Ylhäällä kupukattoisessa holvissa on hartaushuone. Siellä pidetään sisäkouluu.

Kartanon takana kunnaalla on temppeli. Julkisia luentoja teosofiasta pidetään sen katon suojassa ympäri vuoden. Samassa temppelisalissa on pidetty julkisia hartaushetkiä, kutsuttuna: Krotona Service; temppelissä pitää kokouksensa Krotonan teosofinen looshi; myöskin kokoontuu siellä Co-Masonic Lodge; siellä pitää konsertteja Krotonan Brotherhood of Arts, joihin yleisö on tilaisuudessa pääsemään.

Pohjoiseen kartanorakennuksesta on tiederakennus, jossa oppilaille on opistotunteja. Sitäpaitsi opistotunteja pidetään kurssien aikana temppelissä. Tiederakennuksessa on vielä: Bureau of Social Reconstruction konttorit ja opiston johtajan konttori

Mennessä ylös mäkeä nähdään useampia pilkkurakennuksia hedelmäpuutarhan laidassa lehtipuiden verhoamina. Niissä asuu milloin oppilaita, milloin työn tekijöitä. Alhaalla puutarhassa on työpaja ja puutarhurin asunto. Ylempänä vasemmalla sijaitsee Administration Building, jossa ovat Amerikan piirin teosofisen seuran konttorit. The Messengerin toimitushuoneet ovat myös siinä.

Alempana vuoren alla on teosofisen kustannusliikkeen huoneet erään yksityisen omistamassa talossa.

Mennessämme ylemmä sivuutamme vasemmalla Besantin puiston ja Casa Rayden (Shutt'in, nykyisen Krotonan presidentin koti). Kuljemme sitten ohi neljän yksityisen talon, niistä on yksi iso, komea talo, ihan äsken valmistunut. Sen omistaa Krotonan kirjastonhoitaja Van Vliet. Rakennustyötä valvoi suomalainen työnjohtaja. Talo on jyrkäänteessä, ollut vaikeasti rakennettava, mutta se on ihana asuinsija.

Vähä eteenpäin vasemmalla on kaunis kivinen Ternay rakennus ja näkötorni, puiden ja pensaiden ympäröimänä sekä toinen puutalio kutsuttu: Vilen, huvila. Molemmissa asuu joukko Krotonalaisia.

Lainakirjasto, josta jo mainitsin, on avoinna yleisölle joka päivä. Se käsittää tuhansia kirjoja, tesofiaa, salatiedettä, metafysiikkaa, filosofiaa, vertailevaa uskonoppia, tiedettä ja vielä muutakin hyödyllistä. Tämän kirjaston avulla toivotaan itsekunkin sitä käyttävän löytävän totuuden omalla tavallaan ja siinä muodossa mikä parhain tyydyttää kutakin. Senpä vuoksi on sen hyllylle koottu ja kootaan kaikki merkkiteokset teosofian, uskonnon ja edistysliikkeiden alalta.

Hiljaisessa lukuhuoneessa jossa niinkään on joukko kirjahyllyjä, on tilaisuus lukijain syventyä häiriintymättömään tutkimiseen. Kirjasto käsittää myös melkoisen kokoelman teosofisia teoksia jotka ovat sokeille tehdyt Brailleen malliin.

Tieteellinen koelaboratorio on ja tulee olemaan monine välineineen suuresta merkityksestä teosofialle. Opistolla on ollut onni viime aikoina saada opettajistoonsa lukea tohtori Frederick Frich Strongin, joka on erittäin etevä kemisti. Hän on toiminut m. m. yliopiston opettajana eri paikoissa ja tehnyt keksintöjä ultraviolettivärillä, joita keksintöjä koko maailma nykyään käyttää hyväkseen. Tri Strong on myös nykyään opiston toimiva johtaja. Luennoitsijana pidetään hänestä paljon. Hän osaa tuoda asiat esiin selvästi ja kuivat numerotkin esittää hän siksi miellyttävällä tavalla, että häntä ei väsytä kuulemaan.

Joka sunnuntai iltapäivä on temppeleissä julkisia luentoja. Talvella ja myöskin kesällä pidetään opistokurssit joissa filosofia, taide, tiede ja uskonto esitetään teosofisessa valossa.

Ulkoilmateatterissa Terrany rakennuksen edustalla näytettiin 1918 Edwin Arnoldin ihmeellistä kappaletta: Light of Asia. Kappale, kuvasi Gautama Buddhan elämää, joiden rinnalle ver-

tauskurvallisesti voi asettaa: Rauhan, sisäisen rauhan joka on ainoa ja varma perustus ulkoiselle rauhalle. Rappale oli suuritöinen, ja siinä vaadittiin paljo esiintyjä, mutta se oli arvokas. Ja kansa ihmeissään kävi sitä katsomassa viikko viikon perästä. Näyttämön paikka on erittäin sopiva ja sievä ja on aikomus joskus vastaisuudessaakin saada samansuuntaisia ulkoilmanäyttelyjä. — Ternarystä alaspäin vuoren loukossa on iso ruskea talo, jonka Liberal Catholic kirkon pappi Hampton rakennutti. Sen alakerrassa sijaitsee mainittu kirkko, mutta nyt on muutettu pois. Talon on ostanut Krotona itselleen.

Vierailijat ovat aina tervetulleita Krotonaan. He löytävät Krotonassa emännän joka iloisena on valmis näyttämään kartanoa ja koko sen piiriä ja vastaa kysymyksiin. Paitsi kahvillaa, joka on kasvuruokala, on kartanon alakerrassa myös ruokatavarakauppa.

Noin 100 jäsentä eri osista maailmaa, asuu Krotonassa, tai sen läheisyydessä. Useimmat heistä ottavat osaa vakinaiseen työhön.

* * *

Krotona on kasvanut pienestä suuremmaksi, on työskennellyt monien vaiheiden läpi ja on näyttäytyneet käytännölliseksi ja tarpeelliseksi opistoksi. Se on vetämässä niitä ihanteellismielisiä yhteen jotka hengellisiä johtoviivoja myöten koettavat edustaa veljesrakkautta ja yhteistä osuustoimintaa. Uutta elämää on virtamassa siihen yhä lisää.

Tiedämme, että teosofisella työllä on vaikeutensa, omat vissit vaikeutensa, jotka asiain nykyisessä muodossa ollen estävät sen laajoihin piireihin leviämästä. Mutta aate on elävä ja sillä on paljo eläviä kannataajia. Siksi Krotonassakin vaikeuksista huolimatta, erimielisyyksistäkin huolimatta, koetetaan mennä eteenpäin, vaikka hitaastikin. Jos johtavissa piireissä ymmärretään ottaa oppia tehdyistä erehdyksistä ja säilyttää teosofisessa seurassa kaunis vapausaate selkoittamatta sitä sitoviin sivuvirtauksiin, niin estetään lisähajoamista ja kokonaisuus voi säilyä. Jos tehdään reformeja, olkoot ne sellaisia, että ne helpoittavat teosofian kansan omaksunaksi tuleamista, eikä päinvastoin. Eiköhän liene viisasta koettaa ymmärtää ja itse asiassa lähennellä sitä muotoa joksi vähä vähältä muodostuu uusi maailmanuskonto.

Niin vastuksista ja erehdyksistä huolimatta on menty e-teenpäin. Se huomataan Krotonassa. Jo nyt on työ kasvanut suuremmaksi kuin paikka edellyttää. Tarvittaisiin nyt jo suurempi auditorio; tulenkestävä ja tilavampi kirjastorakennus; eri rakennus kahvilalle ja kauppaopodille; majoitustalo kulkeville vierailijoille ja joukko pikkurakennuksia jäseniä varten. Ja jos ei vallan pahaa takatalvea tule, niin teosofian kannattajat ja ystävät tulevat nuo edellämäinitut rakennukset pystyyn panemaan lähitulevaisuudessa.

American Section of the Theosophical Society tarvitsee nykyaikaisen pääkortteerirakennuksen eri osastoilleen niinkään. Kun maakiinnitykset ovat maksetut, alkaa arvattavasti: "ajo", jonka avulla koetetaan saada varat noita varten.

Muita uusia lisäsunnitelmia on valmiina ja valmistavia askeleita on joihinkin niistä jo otettu. Mainittakoon niistä:

Kasvattavat opetuslaitokset kaikille asteille — joissa teosofiset periaatteet sovitetaan opetuksen eri haaroihin, erittäinkin uuteen pedagogiaan.

Teosofinen kirjeenvaihtokoulu, auttamaan erakkoina asuvia kyselijöitä ja oppilaita.

Solarium — jonka yhteydessä on uima-allas ja harjoituspaikka ja telineitä jossa jäsenet saavat ohjeita ja harjoitusta siihen miten on fyysillistä ruumista oikein hoidettava ja miten sen voi saada kestäväksi.

Arts and Crafts osasto — taiteellisesti piirustettujen kapaleitten valmistusta varten, jotka auttavat levittämään kauneuden ja yksinkertaisuuden suloa jokapäivä käytettävissä kapaleissa

Temple of Tolerance. — Kun presidentti Annie Besant antoi Mr. Warringtonille tehtäväksi tulla lännelle ja käytännössä toteuttaa hänen unensa Krotonasta, niin hän painosti erittäin toivovansa, että jonakin päivinä vielä rakennetaan temppeli, josta hän piirusti suunnitelman kreikkalaisen ristin muotoon.

Nyt, kun Krotonan työ jo näyttää kasvaneen yli rakennustensa mittamäärän, on aika, jolloin tuo suunnitelma on tarkasti huomioon otettava.

Tuon ristitemppelin eri haaroissa tulisi olemaan: 1) Hall of Religious; 2) Esoteric Hall; 3) T. S. Auditorium; 4) Masonic Temple. Temppelin keskuksessa olisi musiikkisali ja julkinen auditorio arvokkaille veljeysliikkeille

Kun tuo temppeli tulee rakennettua, on se muistopatsaana Kärsivällisyydelle, Viisaudelle ja Palvelukselle — jotka ovat peruskivet teosofialle. Samalla se olisi muistopatsas maailman rauhalle jossa voitto tuli oikeudelle yli voiman. Ja tuo tapahtui 20 :llä vuosisadalla.

Temppelin suunnitelma on ollut sellainen, jonka Mrs Annie Besant sen ehdotti, kreikkalaisen ristin muotoinen, mutta on viimeksi ajateltu tšekäläisten johtomiesten piireissä että se tulisi kenties liiankin laaja ja suurtöinen. Kun lisäksi sellaiset liikkeet kuin Co-Mason seura ja Liberal Catholic kirkko tullaan tällöin erottamaan itse teosofisesta päämajasta ja temppeli pystytetään vain teosofien käytettävänä, niin ei tarvitse temppelin olla niin moniosainen. — On nyt ajateltu että temppeli joka pystytetään Eucalyptus vuorelle, tehdään ympyrän muotoinen. vuoristoa vasten ja korkeimmalle kohdalle koko Krotonan vuorella. Tuo valinta näyttää onnelliselta, sillä viimeainittu kukkula tulee näköalaltaan paljo paremmaksi. Yli kauniin Los Angelesin voi silloin silmätä temppelistä, kuten tunturilinnasta, sieltä voi silmätä yli koko kauniin rantalaakson ja kauas Tyynenmeren siintävälle selälle. Ja komeana muistopatsaana tulee se, kuten valomajakka näkymään pitkien matkojen päähän.

Toivomme, että unelmat ja suunnitelmat temppelin y. m. suhteen tulevat pian toteutumaan. Solarium, uima-altainen on jo rakenteilla. Ja kentiesi tuleva vuosi näkee jotain lisää.

Kaunista on selkeällä päivänpaisteella katsella Krotonan vuorelta ympäristöön. Suurena ja mahtavana lepää alla ilman Los Angeles taloineen ja puistoineen. Vielä suurempana lepää etäällä Tyynimeri. Rantalaaksossa näet monisatalukuiset öljykaivojen ristikkoiset pumpputelineet. Laakson sylissä virtaa runsaasti tuota tuiki tarpeellista öljyä.

Sanoin, että Los Angeles lepää. Se lepää kuin Jumalan yrttitarhassa. Mutta se myös toimii, hyörii ja pyörii, siellä on liikettä ja elämää. Yöllä tuhansien ja tuhansien tähtien välkkeessä on näkö toinen kuin päivällä. Se on kaunis, se on salaperäinen ja siinä on öinen hurma.

Sanoin Tyynenmerenkin lepäävän. Se lepää majesteettillisenä ja suurena. Mutta vaikka se onkin tyyni, niin rauhattomina vaahtopäinä sen allot rantoihin lyövät, lyövät, lähes aina! Harvoin se todella lepää.

Kun olet katsellut näitä Krotonan vuorelta, olet nähnyt

jotakin kaunista, olet myös tuntenut jotain. Olet kenties rakastunut etelä-Californiaan, se rauhalliseen, kauniiseen, ihanaan luontoon.

Kuulet itämaisen kellon kumeat lyönnit kartanosta kuuta-moisena tähtikirkkaana yönä. Katsahdat taivasta, katsahdat kaupunkiin, katsahdat toiselle puolelle vuoristoketjua korkeine huippuineen. Tuulen hengähdys kuljettaa sieramiisi suloisen ruusun tuoksun — se on Californian opiumia, ja sinä olet lumottu; Los Angeles lumosi sinut, juovutti sinut! — — —

Olen kuljettanut sinua lukijani hetken kultaisessa Californiaassa, ja — kultaisessa Krotonassa. — Kiitän siitä, että seurasit mukana!

F. M—a Va.

Astrologisia luonnekuvauksia.

(Tämä kirjoitussarja tulee jatkumaan joka numerossa läpi vuoden, joten jokainen tulee vuoden kuluessa löytämään näistä ohjeita oman luonteensa tuntemiseen ja kasvattamiseen — Toim.)

On muistettava että vastukset eivät ole olemassa muuta kuin ihmisen opettamista ja kasvattamista varten. Vuosien kuluttua sanomme useimmista voitetuista vastuksista: "ne olivat parhaat opettajat mitä minulla on milloinkaan ollut". Kottakaamme siis ymmärtää niiden tarjoama läksy ja oppia se perinpohjin.

Aurinko Kaloissa.

Helmikuun 19 ja Maaliskuun 21 päivän välillä syntyneille.

Ihmiset jotka ovat syntyneet tämän merkin vaikutuksen alla, ovat tavallisesti hyväluontoisia ja rakastavia. Heillä on taipumusta huolimattomaan elämään ja pahimmassa tapauksessa yleisten moraalisaäntöjen noudattamattomuuteen. He elävät "päähänpistojensa" mukaan enemmän kuin järjellisesti harkitun päätöksen mukaan. He ovat itse pohjaltaan rehellisiä

ja odottavat samaa toisilta, ja milloin huomaavat vilppiä, kärsivät he siitä suuresti. He kiintyvät vilpittömästi ystäviinsä ja puoltavat heitä, joko ne sitte ovat oikeassa tahi väärässä. Heillä on korkeita ihanteita ja heidän rakkautensa on vilpitön ja uskollinen, vaikka he voivatkin ulkonaisessa elämässään olla suuresti vaihtelevia. Kauneuden ihailu luonnossa ja taiteessa on heille ominaista ja monet tämän merkin ihmiset ovat suuria taiteilijoita, runoilijoita ja kirjailijoita. Heillä on suuri halu toisten auttamiseen ja kärsivien huolien lievittämiseen, josta johtuu että he usein uhraavat kaiken omaisuutensa toisten hyväksi ja surevat ainoastaan sitä etteivät voi enemmän antaa. He ovat arkoja ja vaatimattomia, sillä heiltä puuttuu itseluottamusta ja oman edun tavoittelua. He ovat herkkätunteisia ja siten vaikutuksille alttiita. Heillä on tavallisesti syvät uskonnolliset käsitykset ja pysyttelevät mielellään dogmien rajoissa. He eivät ole erinomaisten vapaamielisiä eikä suvaitsevaisia. Monet tämän merkin ihmiset ovat pohjaltaan mediuumeja ja menestyvät parhaiden tehtävissä jossa saavat olla vesien, ruokien, öljyjen ja huumaavien aineiden kanssa tekemisessä.

Tuskittelu, sureminen ja kärsimättömyys ovat näiden ihmisten pahimpia vikoja. He kuluttavat elinvoimansa viimeksi mainituissa asioissa, sekä kuvittelevat vastuksiansa ja onnettomuuttansa suuremmiksi kuin ne todellisuudessa ovat. He ovat yleensä surumielisiä ja heiltä puuttuu järjestelmällisyyttä ja järjestäviä kykyjä. Naiset tavallisesti ovat huonoja taloudenhoitajia.

Taudit joille nämä ihmiset ovat alttiita on särky päässä, jaloissa ja selässä ja huonot ruansulattimet. Miespuoliset ovat ajoittain taipuvaisia juoppouteen ja epätoivoisiin tekoihin, sekä keinotteluun ja petollisuuteen.

Nämä ihmiset viihtyvät ja menestyvät parhaiden merentai suurien järvien rannoilla tahi vuoristoseuduilla, missä näköalat ovat kauniita ja innoittavia.

He menestyvät parhaiden ihmisten kanssa, jotka ovat syntyneet auringon ollessa Kravussa, Skorpionissa, Härässä tai Kauriissa.

Heidän johtava planettansa on Neptunus.

Tärkein viikonpäivä: torstai.

“Onnen kivet”: kuunkivi ja chrysolite.

Väreistä: indigo-sininen.

Kukkasista: vuokot.

Elementeistä: vesi.

Kaloissa syntyneet lapset.

Jos teillä on lapsi joka on syntynyt auringon valaessa elinvoimaansa Kalojen eläinradan merkin kautta, niin opettakaa hänelle ennen kaikkea järjestystä jo varhain ja neuvokaa häntä pitämään erikoista huolta ja järjestystä juuri omista pikkutavaroistaan. Opettakaa häntä iloisella mielellä ja rakkaudella eikä pakolla ja ankaruudella.

Herättäkää lapsessa halu järjestykseen, kertomalla hänelle luonnon täsmällisestä järjestyksestä ja kauneudesta. Luonnonkuvaukset auttavat häntä suuresti, sillä hän pohjaltaan pitää luonnosta, varsinkin sen kauneista puolista, kuten kukkasista, perhosista, maisemista y. m. s.

Tarjotkaa lapselle palkintona jotakin mieluista, jos hän pitää oman huoneensa, vaatteensa ja lelunsa puhtaina, kauniissa järjestyksessä. Antakaa hänelle alttiisti tunnustus ja kiitos kaikesta minkä hän hyvin toimittaa. Pitäkää tätä yllä siksi kunnes järjestys on tullut hänelle tavaksi.

Tällaisella menettelyllä saadaan aikaan kaksi asiata: Kehitetään hänessä uinuvia kauneuteen ja taiteeseen taipuvia kykyjä ja tukahutetaan hänessä luontaisina uinuvat taipumukset huolimattomuuteen ja veittouteen.

Kertokaa hänelle tarinoita joihin sisältyy hyvä opetus, sillä hänen mielikuvituksensa on herkkä ja vastaanottavainen ja siihen vaikuttaa yhtä helposti hyvä kuin pahakin. Järjestelmällisyys, ja turhien mielteittensä hillitseminen ovat hänelle välttämättömät oppia. Mielteistä kieltäytyminen tulee tapahtua hänelle vapaaehtoisesti. Hän on saatava järkevästi tajuaamaan syyt miksi niistä on kieltäydyttävä.

Kertokaa hänelle tarinoita sellaisia jotka opettavat niitä hyveitä mitä häneltä puuttuu. Kertokaa hänelle "Kalojen" naisesta joka päätti oppia huolelliseksi ja alkoi opettelemaan pitämällä huolta kellostaan. Hän päätti pitää kellostansa hyvän huolen, niin että hän vetää sen säännöllisesti ja asettaa sen aina sellaiseen paikkaan josta hän sen löytää, ettei se milloinkaan ole etsittävässä. Ja samalla kuin hän piti huolta kellostaan että se tuli pannuksi aina siihen paikkaan mihin se kuului ja vedetyksi oikealla ajalla, huomasi hän muidenkin esineidensä tulevan pannuksi niille kuuluviin paikkoihin. Se asia, että esineet

löytyivät ilman etsimistä, että kukin oli sille kuuluvassa paikassa, oli hänelle niin uutta, että hänestä tuli hyvän järjestyksen pitäjä sen perästä. Tarvitaan siis erikoista huomaavaisuutta, antamaan alkusysäystä lapselle niissä hyveissä joita häneltä perusuonteensa mukaan puuttuu, mutta jotka ovat kasvatuksen kautta saavutettavissa. Kaikki tämän merkin sairaudet tulevat vikojen hemmoitteluista ja ne viat ärtyisyys ja epätoivo ja epämiellyttävien asiain kuvittelu. Vilkas elämän toiminta on parhain lääke niiden vikojen poistamiseen. Yhtä välttämätöntä on elämän oikea ymmärtämys, ennenkuin Kalojen ihminen voi olla täydellisesti terve ja onnellinen.

Koettakaa ymmärtää ihmisen todellista olemusta, ja että tämä ruumiselämä on ainoastaan yksi sadoista samallaisista ruumistumista, joita olemme eläneet menneisyydessä ja tulemme elämään tulevaisuudessa. Tämä on ainoastaan yksi päivä elämäkoulussa ja kullakin päivällä on oma läksynsä opittavaksemme. Oppikaamme mahdollisimman hyvin ja mahdollisimman vähällä vaivalla.

Olijoiden salaisista puolista.

(C. W. Leadbeaterin mukaan)

VI.

Edellisessä luvussa puhuimme siitä kuinka ympäristö vaikuttaa meihin aina kasvukunnasta asti siten että kaikki on elävää ja kaikki säteilee ulos itsestään ominlaistaan vaikutusta. Kuitenkin me tulimme siinä luvussa käsittelemään ainoastaan niitä olijoita jotka kuuluvat luonteeltaan **toiseen suureen vuodatukseseen**, joka ei ole ainoa. Me kuulumme siihen kehityksen linjaan eli tiehen jonka kautta jumalallinen monaadi meissä pyrkii täydellisyyttä kohti, mutta meidän ei ole unohdettava, että on muitakin teitä eikä tämä jota nyöten meidän kehityksemme kulkee, eikä tämä ole sen tärkeämpi kuin muutkaan. Tällä kertaa siis aijomme puhua kokonaan erilaisesta kehityksen tiestä, siitä tiestä jolla semmoiset olennot kuin luonnonhenget kehitys-

tään kulkevat. Olennot sillä polulla eivät koskaan tule eivätkä kehity ihmisiksi vaan kuitenkin tavoittavat he jumaluuden, ovat Aurinko-Jumalaan samassa suhteessa kuin mekin jotka matkaamme tätä tietä. Tämä virta alkaa jo alkuasteillaan toiseen suuntaan virrata, sillä jo silloin kuin monadi uinuu fyysillisen aineen syvyyksissä ja alkaa sieltä herätä toimimaan, valitsevat toiset lähtönsä fyysillisistä muotoja kohti kun taas toiset pyrkivät eetterisiä ja ilmamaisempia tasanteita kohti. Kun siis esimerkiksi monadi herätessään metallissa siirtyisi siitä kasvikuuntaan ja siitä jatkaisi edelleen, valitseekin hän käyttövälineekseen eetteriruumiin ja jää toimivasti asustamaan kivessä. Monen mielestä kivi ei ole hyvinkään vilkkaan toiminnan paikka eikä tunnu siis ensinkään sopivalle, päinvastoin aivan mahdottomalle että kivessä eli kalliossa voisi minkäänlainen elävä olento asuntoaan pitää; kuitenkin meidän on muistettava, että eetteri on ainetta joka läpäsee helposti kovimmankin fyysillisen aineen ja näin ollen siis ei tuota siinä suhteessa mitään vaikeuksia. Keskiaikaisessa kirjallisuudessa kutsuttiin näitä tällaisia henkiä jotka kovassa aineessa asustivat Gnoomeiksi. Sillä niitä on usein voitu nähdä fyysillisillä silmillä, kun eetteri ollen eräissä olotiloissaan on fyysillisille silmille näkyväinen. Myöskin voivat nuo samaiset henget tilapäisesti aineellistua vetäen fyysillisistä ainetta ympärilleen.

Elon aalto, joka lähtee liikkeelle metallista jossa se on uinumassa ei tietystikään mene yksistään kivien kautta eteenpäin vaan eetterisetkin muodot löytävät toisiakin teitä joista yksi on vesi valtamerissä ja kaikkialla. Nämä olennot eivät myöskään koskaan tule kulkemaan ihmismaailman kautta. Salatieteen oppilaan joka on kehittänyt itsessään tuon niinkutsutun toisen näön ja näkee näiden virtojen kulun ja niiden eroavaisuudet sekä yhtymiset pitää käyttää tarkkaa huomiokykyä ettei sekoita virtoja toisiinsa eikä niinkuin joutu eksyksiin. Monet pikku olennot esimerkiksi jotka katsovat kukkien kasvun perään ja auttavat niiden mollekyyliajoitusten järjestymistä, eivät oikeastaan ole eläviä olennoita semmoisenaan ensinkään, taikka paremmin sanoen ne ovat kyllä mutta ainoastaan suurien enkelien ajatusmuotoja, semmoisten joiden on määrä johtaa kasvikuunnan kehitystä; ja nuo pikkuiset olennot suurien ajatusmuotoina saaden tehneeksi oman pienen erityisen tehtävänsä häviävät ympäröivään ilmakehään aivan niinkuin meidän omatkin aja-

tusmuotomme. Sillä kun joku noista Suurista haluaa sillä aluella joka hänen toiminta-alueeseensa kuuluu tehdä jonkun pienen tehtävän, luo hän tuohon tarkoitukseen sitä tarkoitusta varten ajatusmuodon joka täyttää viipymättä tuon erikoisen tehtävän. Kun taas tehtävä on suoritettu niin tekijää ei siinä enään tarvita. Mutta sitten on kukkien ja kasvien ympärillä vielä liiteleviä ja hyöriiviä olennoita jotka ovat kokonaan toista laatua ja ne ovat oikeita luonnonhenkiä, jotka eivät kuulu ollekaan siihen kehityslinjaan kuin me ihmiset kuulumme. Niitä on monta eri lajia ja niitä elää maassa, vedessä ilmassa ja tullella.

Kaikki nämä lajit ja luokat ovat jonkinlaisessa välillisessä kosketuksessa toistensa kanssa kuin myöskin toisiin kehityslinjoihin kuuluviin olennoihin. Luonnon henki koskettaa olemuksellaan taivaselämää, josta se saa yksilöllisyytensä niinkutsutusta kolmannesta ulosvuodatuksesta. Tämä elämän säde koskettaa fyysillistä tasoa ruohojen ja viljakasvien kautta silloin kun se on kasvimaailmassa ja muurahisten sekä mehiläisten kaltaisten hyönteisten kautta silloin kun se on eläinmaailmassa Luonnonhenkien eetterisestä asteesta kohottautuu se tulen hengiksi, ilman hengiksi ja myöhemmin saavat he puhtaasti astraalisen vaatetuksen, sekä yhtyvät viimein omanasteiseensa enkelien valtakuntaan jonka kautta jatkavat matkaansa edelleen.

Jotkut alemmat luokat näistä luonnonhengistä eivät ole ensinkään miellyttäviä esteettiselle tuntemukselle, mutta samahan on laita myöskin alemmalla asteella olevien hyönteisten ja matelijain suhteen. Näiden alhaisten, kasvatusta vailla olevien luonnonhenkien tavat ja aistit ovat raakoja jotka vastaavat heidän alhaista kehitysstettaan. Heidän miltei muodottoman näköiset ruumiinsa ja punaiselta hohtavat suunsa joilla he ahmivat veren eetteristä puolta mätäneivistä ruumiista ovat hirveitä nähdä puhdastunteiselle ihmiselle. Samoin ovat ilkeitä nähdä ne villin näköiset pörriläiset jotka hyöriivät väkijuomien kautta tasapainonsa menettäneen ihmisen ympärillä imien itseensä alkoholin hajua. Kuitenkaan eivät nämäkään hirviöt ole pahoja semmoisenaan eikä ihminen tule semmoisten kanssa tukseenkaan muulloin kun silloin kun hän antaa himoelementille täyden vallan tullen sen orjaksi. Toiset samaan alhaiseen luonnonhenkien luokkaan kuuluvat pitävät nautintonsa kyl-

peä niissä erityisissä säteilyissä joita semmoiset tunteet kuin viha, julmuus, kateus, mustasukkaisuus y. m. synnyttävät. Ja henkilöt jotka antavat vallan semmoisille tunteilleen voivat olettaa semmoisten astraalisten korppiparvien allituisesta seuraamisesta ja ympärillään olost.

On hauska huomata myös se omituisuus mikä ilmenee eri paikoissa maan pintaa asuvien luonnonhenkien ulkomuodossa, sillä eetterinen aine joka on heidän ruumiinaan on tahdon ja ajatuksen voimalla hyvin helposti muutettavissa ja muodostettavissa millaiseksi vaan ja sitä paitsi näkyvät heistä monet pitävän joitakin varmoja paikkoja koteinaan aivan kuin mekin ihmiset pidämme jotain maata syntymämaanamme eli enemmän kotinamme kuin muita paikkoja maailmassa. Sisilian viiniviljelyksillä Italiassa on niiden väri tulipunainen ja kulta. Brittiläisissä tammistoissa on niiden väri harmaan vihreä. Skotlannin vuoristoissa taas ovat ne kullan ruskeita. Tumman vihreä on kuitenkin yleisempi väri Englannissa yleensä, samaa väriä olen myös tavannut Ranskan ja Belgian metsissä kun myöskin Massachusettsin valtiossa ja Niagara joen varsilla. Dakotan pelloilla taas niiden väri on musta ja valkea ja Californiassa kaunis valkea ja kulta. Australiassa taivaan sininen, Uudessa Zeelannissa tumman sininen hopeaisilla täplillä ja Etelä meren saarilla hopean valkoinen joka välähtelee kaikissa sateenkaaren väreissä.

Näiden luonnon henkien elämä heidän omissa osastoissaan on vaihtelevan pitkä. Toiset elävät kauemmin, toiset vähemmän aikaa. Jälleensyntymisen kaikkeudellinen laki on heidänkin keskuudessaan vallitsemassa, vaikka elämä yleensä toimiikin heidän keskuudessaan hieman toisella tavalla. Se ilmiö joka meidän kesken on niin yleisesti tunnettu, nimittäin kasvamisen, on siellä tuntematon. Luonnonhenki ilmestyy maailmaansa täysikasvuiseena aivan kuin hyönteinen, elää elämänsä pitemmän tai lyhyemmän ilman mitään lepoa tai ijan ja vanhuuden merkkiä. Kuitenkin tulee hänelle aika jolloin voi huomata hänen elämän voimansa loppuun kuluneen. Ja kun tämä tapahtuu häviää hän pois toisten joukosta ja elää jonkun aikaa ilmanhenkien joukossa joka on seuraava kehitysaste sillä linjalla ja vajoaa viimein suureen yhteiseen joukkosieluum. Tällöin jos hän on pitkälle kehittynyt on hänellä jonkunlainista itse-tietoista elämää siihen asti kunnes suuren Lain pyörä toimii

niin, että ryhmäsielun täytyy puskea itsestään ulos joukko erityisiä yksilöitä. Kun tämä tapahtuu silloin sen ulospäin toimimisen halu aineellistuttaa helposti taipuvaan eetteriseen aineeseen semmoisia luonnonhenkiä jotka vastaavat sitä astetta heidän kehityksessään mikä edellisellä kerralla oli saavutettu. Syntymä ja kuolema on siis heidän kesken paljon yksinkertaisempaa kuin meillä.

Heidän ilonsa on kylpeä auringon paisteessa, mutta yhtä suurella mielihyvällä tanssivat he kuunkin valossa. He iloitsevat sanomattoman paljon siitä kun sade virvoittaa kuivan maan, mutta yhtä paljon nauttivat he siitäkin kun lumikiteet putoilevat maahan. He seuraavat mielenkiinnolla joka on harvinaisen voimakas, kukan kasvua ja sen kauneutta. Kaikkea luonnon elämää he seuraavat mitä suurimmalla mielenkiinnolla kuten mahlan virtaamista, kukkien ja lehtien puhkeamista j. n. e. Luonnonhengellä on tavattoman herkkä mielikuviutus ja suurimman osan leikeistään kuluttaa hän kuvien luomiseen toisen nähtävälle. Hän on kuin satuja kertova lapsi kertoessaan niitä leikkiverreilleen. Eetterinen aine joka on helposti taipuisaa ajatuksen ponnistukselle muodostaa nuo kuvat selvästi nähtäväksi. He välttävät tavallisesti ihmistä, sillä se on heidän käsityksensä mukaan oikea hirviö, raivoava paholainen, joka hävittää ja särkee kaiken mitä vastaan tulee, tappaa eläimet, katkoo puut, polkee lakoon ruohon, taittelee kukat ja peittää maan kivillä ja soralla. Sitäpaitsi hän myrkyttää ilman alkoholilla ja tupakalla ja synnyttää alituisen pyörteen ympärilleen levottomilla ajatuksillaan, joten häntä aina ympäröi luonnonhenkien kannalta katsottuna kuin myrskytuuli. Luonnonhenkien olemassaolon huomaamme olevan valtakunnan jossa ei tunneta sukupuolieroitusta, ei pelkoa, eikä olemassaolon taistelua.

(Jatk.)

Satunnaiselle lukijalle!

Oletteko milloinkaan pysähtyneet ajattelemaan, mikä on tämän elämän tarkoitus; miksi me täällä oikeastaan olemme?— Me olemme täällä kehittyäksemme ja jotta me voisimme itse auttaa tämän elämäntarkoituksen jouduttamista, täytyy meillä olla tieto millä tavalla sitä tehdä, millä tavalla me voimme kasvattaa itseämme siihen, etteivät elämän pikkuhuolet ja jokapäiväiset asiat valtaisi kokonaan niitä voimia, joita meidän tulisi käyttää itsemme ja oman kehityksemme hyväksi. Mitä me sitte tarvitsemme, voidaksemme kääntää harrastuksemme muuhunkin kuin jokapäiväisen leivän hankkimiseen? Me tarvitsemme ennenkaikkea tietoja niistä asioista, jotka kykenevät johtamaan meitä elämän pikkumaisuuksista ja luonnon orjuudesta sen herraksi ja haltijaksi. Näitä tietoja taas saa hyvästä kirjallisuudesta.

Me kulutamme usein aikamme lukemalla joutavia romaaneja, josita ei jää mitään hyvää mieleemme. Se on ajan kuluttamista turhuuteen. Miksi emme valitse tarkoin sitä kirjallisuutta, johon pienet joutohetkemme kulutamme. Miksi emme tilaa kirjallisuutta, jonka sisältö kykenee auttamaan meitä elämänskysymyksissämme, jotka opettavat meitä ottamaan elämän pikkuhuolet vain portaina, jotka johtavat niiden yläpuolelle..

Yksi tällainen kirjallinen julkaisu on **“VALOA KOHTI”**. Se ilmestyy kerran kuukaudessa sisältäen kirjoituksia teosofiasta, spiritismistä, astrologiasta ja yleensä nykyajan tärkeimmistä elämänskysymyksistä.

“VALOA KOHTI” on ainoa suomenkielinen julkaisu Amerikassa, joka käsittelee tällaisia asioita, siksi se olisi tarpeellinen olemassa jokaisessa suomalaisessa kodissa.

“VALOA KOHTI”-julkaisun hinta on \$2.00 vuodelta....

Hankkikaa tilauksia! Kehoitakaa tuttaviannekin tilaamaan! Tilatkaa se lahjaksi tuttavallenne!

VALOA KOHTI

110 West 82 Street,

New York, N. Y.